

تقدیم به

پدر و مادر عزیزم

به پاس تعبیر عظیم و انسانی شان از کلمه ایثار و از خودگذشتگی.

به پاس عاطفه سرشار و گرمای امید بخش وجودشان که بهترین پشتیبان است.

به پاس قلب های بزرگشان که فریادس است و سرگردانی و ترس در پناهشان به شجاعت می گراید.

و به پاس محبت های بی دریغشان که هرگز فروکش نمی کند؛

خدایا تو انم ده تا قطره ای از دریای بی کران محبتشان را پاس گویم.

تقدیم به

خواهران و برادرانم

که تکیه گاه من در مواجهه با مشکلات بوده و وجودشان شادی بخش و صفایشان پایه آرامش و دلگرمی من است.

تقدیم به

استاد راهنمای دلسوز و فرزانه

آقای دکتر بابک قمبرزاده و آقای دکتر جلال دهقان نیا

که با نهایت بزرگواری از بدو ورود به این مقطع به‌مراه راهنما و راهنمایی من بوده‌اند و به انجام رساندن این پژوهش بدون راهنمایی استادانه و حمایت بی‌دریغ ایشان میسر نبود. مراتب سپاس و قدردانی خود را از زحمات بی‌دریغ، تلاش‌های بی‌وقفه و راهنمایی‌های ارزشمند این استاد بزرگوار ابراز می‌دارم.

تقدیم به

استاد عرصه علم و اخلاق

آقای دکتر علی اکبر انتظامی

که یاری‌های بی‌دریغشان دشواری‌های این پژوهش را بر من آسان نمود. تقدیر و تشکر خود را به حضور ایشان که در تمام مراحل از راهنموی‌های ارزشمندشان برخوردار گشتم، تقدیم می‌دارم.

تقدیر و تشکر

خرد و هر کجا کنجی آرد پدید
ز نام خدا سازد آن را کلید

حمد و سپاس خدایی را که نیکی‌های آفرینش را برای ما برگزید و سیاهی ندانستن را از ما زد و دوزخ را بران سپاس و ستایش از برای او که هر چه دارم از اوست. شکر و سپاس ایندستان را که در تمام مراحل زندگی مرا قوت قلب بود و به من این فرصت را داد تا قدمی دیگر در راه علم بردارم. به امید آنکه توفیقم دهد که جز خدمت به خلق او نکوشم.

بر خود لازم می‌دانم که از مدیریت محترم گروه صنایع غذایی، جناب آقای دکتر پیغمبر دوست و اساتید بزرگوار گروه که مرا از رهنمودهای ارزشمندشان بهره‌مند نمودند، سپاسگذاری نمایم. از ریاست محترم پژوهشگاه پلیمر، جناب آقای دکتر عباسی که زحمات داور این پایان نامه را بر عهده گرفتند، کمال تقدیر و تشکر را دارم. همچنین از سایر اساتید و دانشجویان گروه مهندسی پلیمر دانشگاه صنعتی سهند که در طول این مدت صمیمانه با ما همکاری کردند، سپاسگزارم. بدین وسیله مراتب سپاس و قدردانی خود را از زحمات دوستان عزیزم خانم ها کرمانی، پزشکی، اکرمی و آقای الماسی و دوستان و بهکلاسی هایم خانم ها نوشیروانی، نورمحمدی، امامی، رشتچی، صدیقی، کاظمی، جاهد، استاد رحیمی، پورامینی، نصیرپور و کریمی و آقایان علیرضالو و خلیفه و سایر دوستانی که نامی از آن ها برده نشد، ابراز می‌دارم و از خداوند منان برای همه این عزیزان توفیق روز افزون مسئلت دارم.

باند سال‌ها این نظم و ترتیب
ز ما هر ذره خاک افتاده جانی

غرض نقشی است که ز ما باز ماند
که کیتی را نمی‌بینم تقایی

لیلا ابوالقاسمی فخری

۱۷ بهمن ۱۳۸۹

نام خانوادگی دانشجو: ابوالقاسمی فخری	نام: لیلا
عنوان پایان نامه: ویژگی‌های فیزیکوشیمیایی بیونانوکامپوزیت کربوکسی متیل سلولز حاوی نانورس و نانوکریستال سلولز	
استادان راهنما: دکتر بابک قنبرزاده - دکتر جلال دهقان نیا استاد مشاور: دکتر علی اکبر انتظامی	
مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد رشته: مهندسی علوم و صنایع غذایی گرایش: تکنولوژی مواد غذایی دانشگاه: تبریز دانشکده: کشاورزی تاریخ فارغ التحصیلی: ۱۳۸۹/۱۱/۱۷ تعداد صفحات: ۱۴۷	
کلید واژه‌ها: کربوکسی متیل سلولز، پلی وینیل الکل، مونت موریلونیت، نانوکریستال سلولز، بیونانوکامپوزیت	
<p>چکیده:</p> <p>سالانه حدود ۲۰۰ میلیون تن پلاستیک سنتزی مختلف در جهان تولید می‌شود که بیشترین بخش این مقدار در تولید مواد بسته‌بندی مورد استفاده قرار می‌گیرد. اگر چه پلیمرهای نفتی در انواع مختلف مواد بسته‌بندی به طور گسترده مورد استفاده قرار می‌گیرند ولی به دلیل زیست تخریب پذیری بسیار کم، منبع بزرگ زباله بعد از استفاده به حساب می‌آیند. اثرات محیطی زباله‌های پلاستیکی مقاوم در برابر تخریب پذیری، باعث نگرانی عمومی شده است و روش‌های از بین بردن چنین زباله‌هایی محدودند. سوزاندن آن‌ها موجب آلودگی هوا می‌شود. از طرف دیگر فضای کافی برای دفن این مواد وجود نداشته و دفن آن‌ها باعث آلودگی آب‌های زیرزمینی می‌شود و روش‌های بازیافت نیز هزینه و انرژی زیادی را نیاز دارند. به علاوه، منابع نفتی محدود بوده و در معرض تمام شدن هستند. بدین ترتیب استفاده از منابع تجدید پذیر برای تولید مواد بسته‌بندی زیست تخریب پذیر یا خوراکی که باعث بقای کیفیت محصول و کاهش مشکلات ناشی از تجزیه زباله می‌شود، گسترش یافته است. برای این منظور انواعی از بیوپلیمرهای تجدید پذیر نظیر پلی ساکاریدها، پروتئین‌ها، لیپیدها و ترکیبی از آن‌ها برای توسعه مواد بسته‌بندی زیست تخریب پذیر به منظور جایگزینی پلیمرهای نفتی زیست تخریب ناپذیر مورد بررسی قرار گرفته‌اند. کربوکسی متیل سلولز (CMC)، بیوپلیمری خطی و محلول در آب است. CMC توانایی تشکیل فیلم‌های مقاوم، شفاف، پیوسته و یکنواخت را دارد. علاوه بر این، فراوانی و در دسترس بودن منابع آن و قیمت مناسب، از دیگر مزایای استفاده از این پلیمر می‌باشد. با این وجود فیلم‌های CMC همانند دیگر فیلم‌های بیوپلیمری، قابل رقابت با پلاستیک‌های سنتزی نیست. مقاومت مکانیکی و حرارتی کمتر، از جمله مهم‌ترین معایب فیلم‌های بیوپلیمری محسوب می‌شوند. از طرف دیگر، هر چند نفوذ پذیری و حساسیت نسبت به رطوبت فیلم‌های CMC و دیگر فیلم‌های حاصل از مشتقات سلولزی در مقایسه با سایر فیلم‌های بیوپلیمری آب دوست کمتر می‌باشد، ولی در مقایسه با فیلم‌های سنتزی بسیار بیشتر است که این ویژگی‌ها باعث محدود شدن استفاده از این بیوپلیمر در زمینه بسته‌بندی می‌شود. راهکارهای مختلفی برای غلبه بر محدودیت‌های مواد بیوپلیمری پیشنهاد شده است. یکی از این</p>	

راهکارها تولید فیلم‌های مخلوط با استفاده از مخلوط کردن بیوپلیمر با پلیمرهای سنتزی است. قابلیت انحلال در آب، غیر سمی بودن و زیست تخریب پذیری از جمله ویژگی‌هایی است که باعث استفاده گسترده از پلی وینیل الکل (PVOH) در اهداف بسته‌بندی شده است. یکی از مهم‌ترین پیشرفت‌ها در زمینه پلیمر، ورود فناوری نانو در این عرصه می‌باشد. تولید نانوکامپوزیت‌های پلیمر - نانورس، یکی از جدیدترین پیشرفت‌ها در تکنولوژی پلیمر به حساب می‌آید. افزودن مقادیر کمی نانورس می‌تواند مقاومت مکانیکی پلیمرها و بیوپلیمرها را افزایش داده و بازدارندگی در برابر بخار آب و گازها و سایر ویژگی‌های آنها را بهبود بخشد. در طول دهه گذشته، مطالعات گسترده‌ای در زمینه استفاده از نانوکریستال‌های پلی ساکاریدی از منابع مختلف با ماتریکس پلیمری و تولید بیونانوکامپوزیت‌ها از این طریق انجام گرفته است. نانوکریستال‌های سلولزی با داشتن استحکام مکانیکی و پایداری شیمیایی و حرارتی زیاد، قابلیت تقویت کنندگی و بهبود دهندگی ویژگی‌های پلیمرها و بیوپلیمرها را حتی در مقادیر کم دارا هستند. فراوانی، قیمت کم، دانسیته کم و دسترسی از منابع تجدید پذیر از دیگر ویژگی‌های نانوکریستال‌های سلولزی است که باعث تمرکز مطالعات بر روی استفاده از این نانوذرات در تولید نانوکامپوزیت‌ها شده است. جایگزینی نانورس با نانوپرکننده‌های سلولزی، منجر به تولید نانوکامپوزیت‌های کاملاً زیست تخریب پذیر و تجدید پذیر می‌گردد.

در این مطالعه برای اولین بار به منظور بهبود ویژگی‌های فیلم CMC، از دو روش اصلاحی ذکر شده و به طور همزمان استفاده شد: تولید فیلم مخلوط با استفاده از پلی وینیل الکل و افزودن نانورس و نانوکریستال سلولز به عنوان پرکننده به فیلم مخلوط حاصل (تولید فیلم بیونانوکامپوزیت). نانوکامپوزیت‌های CMC-PVOH-CNW با استفاده از سوسپانسیون رقیق نانووایسکرهای سلولزی تهیه شدند. سوسپانسیون نانووایسکر سلولز به وسیله هیدرولیز اسیدی لیتتر پنبه با استفاده از اسید سولفوریک تولید شد که حاوی ذرات میله‌ای شکل با طول میانگین 240 nm و قطر میانگین 13 nm بود. اثر PVOH، نانورس و نانوکریستال سلولز بر روی ویژگی‌های کاربردی بیونانوکامپوزیت‌های حاصل مورد بررسی و تأثیر دو نوع نانوپرکننده بر روی ویژگی‌های فیلم‌های حاصل مورد مقایسه قرار گرفت. نتایج نشان داد که افزودن 10٪ پلی وینیل الکل، باعث بهبود خواص بازدارندگی، ویژگی‌های مکانیکی، خواص حرارتی و همچنین افزایش ویژگی آب‌گریزی سطحی فیلم CMC می‌شود. بررسی ساختار فیلم‌های نانوکامپوزیت با استفاده از آزمون XRD و AFM نشان داد که لایه‌های نانورس و نانووایسکرهای سلولز به طور کاملاً یکنواخت در ماتریکس بیوپلیمر پخش می‌شوند. فیلم‌های بیونانوکامپوزیت حاصل، بهبود قابل توجهی را در ویژگی‌های بازدارندگی، خواص مکانیکی و حرارتی نشان دادند.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	مقدمه
۴	فصل اول: کلیات
۵	بخش اول: بسته‌بندی‌های زیست تخریب پذیر (انواع، روش‌های تولید، ویژگی‌ها و کاربردها)
۵	۱-۱-۱: مقدمه
۶	۲-۱-۱: پلیمرها و پلاستیک‌های زیست تخریب پذیر
۶	۱-۲-۱-۱: طبقه‌بندی پلیمرهای زیست تخریب پذیر
۸	۲-۲-۱-۱: موارد کاربرد پلیمرهای زیست تخریب پذیر
۸	۳-۲-۱-۱: سیستم بسته‌بندی و پلیمرهای زیست تخریب پذیر
۹	۴-۲-۱-۱: فیلم‌ها، پوشش‌ها و ورقه‌های بیوپلیمری خوراکی و زیست تخریب پذیر
۱۰	۵-۲-۱-۱: ترکیبات تشکیل دهنده فیلم‌های بیوپلیمری
۱۱	۶-۲-۱-۱: فیلم‌های پلی ساکاریدی
۱۴	۷-۲-۱-۱: روش‌های تولید فیلم‌های زیست تخریب پذیر
۱۵	۳-۱-۱: خواص کاربردی فیلم‌ها
۱۶	۱-۳-۱-۱: ویژگی‌های مکانیکی
۱۷	۲-۳-۱-۱: ویژگی‌های بازدارندگی در برابر گازها و بخارها
۱۸	۳-۳-۱-۱: ویژگی‌های حرارتی
۱۹	۴-۳-۱-۱: ویژگی‌های ارگانولپتیکی (حسی)
۲۰	۵-۳-۱-۱: اصلاح ویژگی‌های فیلم‌ها
۲۱	۴-۱-۱: کاربرد فیلم‌ها و پوشش‌های بیوپلیمری
۲۲	بخش دوم: مواد بسته‌بندی بر پایه کربوکسی متیل سلولز (CMC)
۲۲	۱-۲-۱: مقدمه
۲۳	۲-۲-۱: ترکیب، ساختار و ویژگی‌های سلولز و کربوکسی متیل سلولز (CMC)
۲۳	۱-۲-۲-۱: سلولز
۲۵	۲-۲-۲-۱: کربوکسی متیل سلولز (CMC)

۲۶	۳-۲-۱: تولید فیلم CMC
۲۸	۴-۲-۱: روش‌های بهبود خواص فیلم‌های CMC
۲۸	۱-۴-۲-۱: اختلاط با پلیمرهای سنتزی
۲۹	۲-۴-۲-۱: تولید فیلم‌های نانوکامپوزیت
۳۰	۱-۲-۴-۲-۱: استفاده از نانورس
۳۵	۲-۲-۴-۲-۱: استفاده از نانوکریستال سلولز
۳۹	فصل دوم: مروری بر منابع
۴۹	اهمیت و هدف از پژوهش
۵۰	فصل سوم: مواد و روش‌ها
۵۱	۱-۳: مواد مورد استفاده
۵۱	۱-۱-۳: کربوکسی متیل سلولز (CMC)
۵۱	۲-۱-۳: پلی وینیل الکل (PVOH)
۵۱	۳-۱-۳: نانورس (سدیم مونت موریلونیت)
۵۲	۴-۱-۳: نانوکریستال سلولز
۵۲	۵-۱-۳: سایر ترکیبات
۵۲	۲-۳: روش تهیه سوسپانسیون نانوکریستال سلولز
۵۲	۱-۲-۳: آماده سازی و خالص سازی لیتر پنبه
۵۳	۲-۲-۳: هیدرولیز اسیدی
۵۳	۳-۲-۳: جداسازی محلول اسیدی از ذرات سلولز
۵۳	۱-۳-۲-۳: سانتریفوژ
۵۳	۲-۳-۲-۳: دیالیز
۵۴	۴-۲-۳: اعمال برش مکانیکی و تیمار فراصوتی
۵۵	۳-۳: روش تهیه فیلم

۵۵	۳-۳-۱: روش تهیه فیلم CMC
۵۵	۳-۳-۲: روش تهیه فیلم مخلوط CMC-PVOH
۵۶	۳-۳-۳: روش تهیه فیلم بیونانو کامپوزیت CMC - PVOH - نانورس
۵۸	۳-۳-۴: روش تهیه فیلم بیونانو کامپوزیت CMC - PVOH - نانوکریستال سلولز
۵۹	۳-۴-۱: روش های انجام آزمون ها
۵۹	۳-۴-۱: اندازه گیری میزان جذب رطوبت
۵۹	۳-۴-۲: اندازه گیری نفوذ پذیری نسبت به بخار آب (WVP)
۶۱	۳-۴-۳: اندازه گیری زاویه تماس
۶۲	۳-۴-۴: اندازه گیری خواص رنگی
۶۳	۳-۴-۵: اندازه گیری خواص مکانیکی
۶۳	۳-۴-۶: اندازه گیری خواص حرارتی
۶۴	۳-۴-۷: آزمون میکروسکوپ الکترونی عبوری (TEM)
۶۴	۳-۴-۸: آزمون میکروسکوپ نیروی اتمی (AFM)
۶۵	۳-۴-۹: آزمون پراش اشعه X (XRD)
۶۷	۳-۴-۱۰: اندازه گیری رطوبت فیلم ها
۶۷	۳-۴-۱۱: اندازه گیری ضخامت فیلم ها
۶۷	۳-۴-۱۲: تحلیل آماری
۶۸	فصل چهارم: نتایج و بحث
۶۹	۴-۱: ویژگی های فیلم های مخلوط CMC-PVOH و فیلم های نانوکامپوزیتی حاوی نانورس
۶۹	۴-۱-۱: میزان جذب رطوبت
۷۳	۴-۱-۲: نفوذ پذیری نسبت به بخار آب (WVP)
۷۶	۴-۱-۳: آزمون زاویه تماس
۷۸	۴-۱-۴: ویژگی های مکانیکی
۸۴	۴-۱-۵: ویژگی های حرارتی

۸۹	۴-۱-۶: میکروسکوپ نیروی اتمی (AFM)
۸۹	۴-۱-۶-۱: توپوگرافی و زبری سطحی
۹۵	۴-۱-۶-۲: تشخیص فاز
۹۷	۴-۱-۷: آزمون پراش اشعه X (XRD)
۱۰۱	۴-۱-۸: رنگ سنجی
۱۰۴	۴-۲: ویژگی های بیونانو کامپوزیت های حاوی نانوکریستال سلولز
۱۰۵	۴-۲-۱: میکروسکوپ الکترونی عبوری (TEM)
۱۰۶	۴-۲-۲: میکروسکوپ نیروی اتمی (AFM)
۱۰۷	۴-۲-۳: میزان جذب رطوبت
۱۰۹	۴-۲-۴: نفوذ پذیری نسبت به بخار آب (WVP)
۱۱۱	۴-۲-۵: آزمون زاویه تماس
۱۱۳	۴-۲-۶: ویژگی های مکانیکی
۱۱۷	۴-۲-۷: ویژگی های حرارتی
۱۲۰	۴-۲-۸: میکروسکوپ نیروی اتمی (AFM)
۱۲۰	۴-۲-۸-۱: توپوگرافی و زبری سطحی
۱۲۴	۴-۲-۸-۲: تشخیص فاز
۱۲۴	۴-۲-۹: آزمون پراش اشعه X (XRD)
۱۲۶	۴-۲-۱۰: رنگ سنجی
۱۲۷	۴-۳: مقایسه تأثیر دو نوع نانوذره مورد مطالعه در این پژوهش بر روی ویژگی های فیلم مخلوط CMC-PVOH
۱۲۷	۴-۳-۱: میزان جذب رطوبت
۱۲۷	۴-۳-۲: نفوذ پذیری نسبت به بخار آب (WVP)
۱۲۸	۴-۳-۳: آزمون زاویه تماس
۱۲۹	۴-۳-۴: ویژگی های مکانیکی
۱۳۰	۴-۳-۵: ویژگی های حرارتی
۱۳۱	۴-۳-۶: رنگ سنجی

۱۳۲	نتیجه گیری و پیشنهادها
۱۳۳	نتیجه گیری
۱۳۶	پیشنهادها
۱۳۸	فصل پنجم: فهرست منابع

۷	شکل ۱-۱: طبقه‌بندی بیوپلیمرها بر اساس منشأ
۱۹	شکل ۲-۱: روابط بین حالت‌های شیشه‌ای، لاستیکی، کریستالی و ذوب شده یک پلیمر
۲۴	شکل ۳-۱: نحوه اتصال مولکول‌های گلوکز در تشکیل بیوپلیمر سلولز
۲۵	شکل ۴-۱: قطعه‌ای از مولکول سلولز
۲۶	شکل ۵-۱: ساختار شیمیایی CMC
۲۹	شکل ۶-۱: ساختمان شیمیایی پلی وینیل الکل
۳۲	شکل ۷-۱: ساختمان اتمی مونت موریلونیت
۳۴	شکل ۸-۱: انواع حالت‌های اختلاط پلیمر و نانورس در تولید نانوکامپوزیت‌ها
۳۶	شکل ۹-۱: ساختار ماکرو فیبریل و میکرو فیبریل در فیبر سلولزی
۳۷	شکل ۱۰-۱: تصویر SEM از MCC، کریستال‌های سلولز به هم پیوسته
۶۱	شکل ۱-۳: نحوه اندازه‌گیری WVP با استفاده از ویال‌ها. نمودار جرم بخار آب عبور کرده از فیلم بر حسب زمان
۶۲	شکل ۲-۳: روش تعیین زاویه تماس با استفاده از روش قطره چسبنده
۶۳	شکل ۳-۳: طیف رنگ‌های مختلف هانترلب
۷۱	شکل ۱-۴: تأثیر PVOH بر روی میزان جذب رطوبت فیلم CMC و تأثیر میزان نانورس (MMT) بر روی میزان جذب رطوبت فیلم مخلوط CMC-PVOH
۷۱	شکل ۲-۴: میزان جذب رطوبت نهایی ذرات نانورس و فیلم‌ها پس از ۷۲ ساعت
۷۳	شکل ۳-۴: تأثیر PVOH بر روی WVP فیلم CMC و تأثیر میزان نانورس (MMT) بر روی WVP فیلم مخلوط CMC-PVOH
۸۰	شکل ۴-۴: منحنی‌های تنش - کرنش فیلم‌های CMC، CMC-PVOH و فیلم‌های بیونانوکامپوزیت حاوی درصدهای مختلف نانورس
۸۱	شکل ۵-۴: استحکام کشش نهایی (UTS) و کرنش تا نقطه شکست (SB) فیلم CMC، CMC-PVOH و فیلم‌های بیونانوکامپوزیت حاوی درصدهای مختلف نانورس
۸۵	شکل ۶-۴: منحنی‌های DSC فیلم CMC، فیلم مخلوط CMC-PVOH و فیلم‌های

بیونانو کامپوزیت حاوی درصدهای مختلف نانورس

- شکل ۴-۷: تصاویر توپوگرافی دو بعدی (۱) و سه بعدی (۲) فیلم CMC (a)، فیلم مخلوط
 CMC-PVOH (b)، فیلم بیونانو کامپوزیت CMC-PVOH-MMT (c)
- شکل ۴-۸: تصاویر توپوگرافی فیلم مخلوط CMC-PVOH در Scan size های مختلف
- شکل ۴-۹: تصاویر توپوگرافی فیلم نانوکامپوزیت CMC-PVOH-MMT در Scan size های مختلف
- شکل ۴-۱۰: منحنی های توزیع فراوانی ارتفاع نقاط فیلم CMC (a)، فیلم مخلوط (b)، فیلم نانوکامپوزیت CMC-PVOH-MMT (c)
- شکل ۴-۱۱: تصاویر فاز فیلم CMC (a)، فیلم مخلوط CMC-PVOH (b)، فیلم نانوکامپوزیت CMC-PVOH-MMT (c)
- شکل ۴-۱۲: تصاویر فاز فیلم مخلوط CMC-PVOH (a)، فیلم نانوکامپوزیت CMC-PVOH-MMT (b) در Scan size کوچکتر
- شکل ۴-۱۳: منحنی های XRD پودر نانورس طبیعی تیمار نشده (Pristine MMT)، فیلم مخلوط CMC-PVOH و فیلم های بیونانو کامپوزیت حاوی درصدهای مختلف MMT
- شکل ۴-۱۴: فیلم کاملاً شفاف، بی رنگ و روشن CMC
- شکل ۴-۱۵: شکل شماتیک دیواره سلولی گیاهی و اجزاء سلولزی تشکیل دهنده آن
- شکل ۴-۱۶: تولید نانوکریستال سلولز به وسیله هیدرولیز اسیدی
- شکل ۴-۱۷: تصویر TEM نانویسکرهای سلولزی حاصل از هیدرولیز اسیدی لیتر پنبه
- شکل ۴-۱۸: تصویر توپوگرافی نانویسکرهای سلولز حاصل از هیدرولیز اسیدی لیتر پنبه
- شکل ۴-۱۹: تأثیر میزان نانویسکر سلولز (CNW) بر روی میزان جذب رطوبت فیلم مخلوط CMC-PVOH
- شکل ۴-۲۰: میزان جذب رطوبت نهایی ذرات نانوکریستال سلولز و فیلم ها پس از ۷۲ ساعت
- شکل ۴-۲۱: تأثیر میزان نانویسکر سلولز (CNW) بر روی نفوذ پذیری نسبت به بخار آب فیلم مخلوط CMC-PVOH
- شکل ۴-۲۲: منحنی های تنش به کرنش فیلم CMC، CMC-PVOH و فیلم های بیونانو کامپوزیت حاوی درصدهای مختلف نانویسکر سلولز

- شکل ۴-۲۳: استحکام کشش نهایی (UTS) و کرنش تا نقطه شکست (SB) فیلم CMC،
 CMC-PVOH و فیلم‌های بیونانوکامپوزیت حاوی درصدهای مختلف نانویسکر سلولز
- شکل ۴-۲۴: منحنی‌های DSC فیلم CMC، فیلم مخلوط CMC-PVOH و فیلم‌های
 بیونانوکامپوزیت حاوی درصدهای مختلف نانویسکر سلولز
- شکل ۴-۲۵: تصویر توپوگرافی دو بعدی (۱) و سه بعدی (۲) فیلم بیونانوکامپوزیت
 CMC-PVOH-CNW
- شکل ۴-۲۶: تصاویر توپوگرافی فیلم نانوکامپوزیت CMC-PVOH-CNW در Scan size های
 مختلف
- شکل ۴-۲۷: منحنی توزیع فراوانی ارتفاع نقاط فیلم نانوکامپوزیت CMC-PVOH-CNW
- شکل ۴-۲۸: تصاویر فاز فیلم نانوکامپوزیت CMC-PVOH-CNW (a) و همان فیلم در
 Scan size کوچکتر (b)
- شکل ۴-۲۹: منحنی‌های XRD سوسپانسیون نانویسکر سلولز تیمار شده با امواج اولتراسوند،
 فیلم مخلوط CMC-PVOH و فیلم‌های بیونانوکامپوزیت حاوی درصدهای مختلف CNW

فهرست جدول‌ها

شماره و عنوان جدول	صفحه
جدول ۱-۱: ترکیب شیمیایی برخی منابع گیاهی سلولز	۲۳
جدول ۱-۲: ویژگی‌های ویسکرها‌ی سلولز	۳۷
جدول ۱-۳: ابعاد ویسکرها‌ی سلولزی منابع مختلف	۳۷
جدول ۱-۴: نتایج آزمون زاویه تماس فیلم‌های CMC، CMC-PVOH و فیلم‌های بیونانوکامپوزیت حاوی درصدهای مختلف نانورس	۷۷
جدول ۲-۴: دمای ذوب، دمای انتقال شیشه‌ای و میزان رطوبت فیلم‌های CMC، CMC-PVOH و بیونانوکامپوزیت‌های حاوی درصدهای مختلف نانورس	۸۶
جدول ۳-۴: پارامترهای زبری فیلم‌های مختلف حاصل از CMC در Scan size های مختلف	۹۴
جدول ۴-۴: پارامترهای رنگی فیلم‌های CMC، CMC-PVOH و فیلم مخلوط حاوی درصدهای مختلف نانورس	۱۰۳
جدول ۴-۵: نتایج آزمون زاویه تماس فیلم CMC-PVOH و فیلم‌های بیونانوکامپوزیت حاوی درصدهای مختلف نانویسکر سلولز	۱۱۲
جدول ۴-۶: دمای ذوب، دمای انتقال شیشه‌ای و میزان رطوبت فیلم‌های بیونانوکامپوزیت حاوی درصدهای مختلف نانویسکر سلولز	۱۲۰
جدول ۴-۷: پارامترهای زبری نانوکامپوزیت CMC-PVOH-CNW در Scan size های مختلف	۱۲۳
جدول ۴-۸: پارامترهای رنگی فیلم CMC-PVOH و فیلم مخلوط حاوی درصدهای مختلف نانویسکر سلولز	۱۲۶
جدول ۴-۹: مقایسه ویژگی‌های جذب رطوبت، WVP و زاویه تماس نانوکامپوزیت‌های حاوی نانورس و نانویسکر سلولز	۱۲۷
جدول ۴-۱۰: مقایسه ویژگی‌های مکانیکی نانوکامپوزیت‌های حاوی نانورس و نانویسکر سلولز	۱۲۹
جدول ۴-۱۱: مقایسه ویژگی‌های حرارتی نانوکامپوزیت‌های حاوی نانورس و نانویسکر سلولز	۱۳۰
جدول ۴-۱۲: مقایسه ویژگی‌های رنگی نانوکامپوزیت‌های حاوی نانورس و نانویسکر سلولز	۱۳۱

مقدمه

مواد بسته‌بندی به طور عمده از مواد پلاستیکی سنتزی حاصل از مشتقات نفتی تشکیل شده‌اند. فرایند تجزیهٔ بسار کند و آلودگی‌های زیست محیطی ناشی از این مواد بسته‌بندی و مشکلات ناشی از روش‌های دفع آن‌ها، موجب توجه روز افزون به بسته‌بندی‌های زیست تخریب‌پذیر شده است. فیلم‌های زیست تخریب پذیر که از منابع تجدید پذیر حاصل می‌شوند، موجب کاهش آلودگی‌های زیست محیطی و حفظ منابع تجدید ناپذیر می‌گردند.

استفاده از فیلم‌های زیست تخریب پذیر در بسته‌بندی مواد غذایی و دارویی، نه تنها موجب کاهش آلودگی‌های زیست محیطی در نتیجهٔ زیست تخریب پذیری بالای این فیلم‌ها می‌شود، بلکه ویژگی‌های کاربردی این فیلم‌ها که شامل بازدارندگی مناسب آن‌ها در برابر گازها، چربی و ترکیبات عطر و طعمی می‌باشد، باعث افزایش ماندگاری و حفظ کیفیت مواد غذایی می‌شود.

پلیمرهای زیست تخریب پذیر مورد استفاده در تولید فیلم‌های زیست تخریب پذیر را می‌توان به دو دستهٔ طبیعی و سنتزی تقسیم‌بندی کرد. انواع طبیعی یا بیوپلیمرها، شامل پروتئین‌ها، پلی ساکاریدها و چربی‌ها می‌باشند. سلولز فراوان‌ترین بیوپلیمر موجود در طبیعت است. به دلیل فراوانی، سهولت تولید، تجدید پذیری منابع تولید، قیمت کم و زیست تخریب پذیری بالا، توجه به استفاده از این بیوپلیمر در تولید مواد بسته‌بندی، روز به روز در حال افزایش است. وجود پیوندهای هیدروژنی بین زنجیری زیاد بین مولکول‌های سلولز، ساختاری کریستالی، سخت و نفوذ ناپذیر به آن می‌دهد که ظرفیت پیوند هیدروژنی آن پر شده است و بنابراین نامحلول در آب است. به دلیل ساختار سفت و مستحکم، قابلیت جذب آب پایین و انحلال کم سلولز در آب، معمولاً از مشتقات سلولز برای تولید فیلم استفاده می‌شود. کربوکسی متیل سلولز (CMC)، بیوپلیمری خطی و محلول در آب است. CMC توانایی تشکیل فیلم‌های مقاوم، بسیار شفاف، پیوسته و یکنواخت را دارد. با این وجود فیلم‌های CMC همانند دیگر فیلم‌های بیوپلیمری، قابل رقابت با پلاستیک‌های سنتزی نیست. مقاومت مکانیکی و حرارتی کمتر، از جمله مهم‌ترین معایب فیلم‌های بیوپلیمری محسوب می‌شوند. از طرف دیگر، هر چند نفوذ پذیری و حساسیت نسبت به رطوبت فیلم‌های CMC و دیگر فیلم‌های حاصل از مشتقات سلولزی در مقایسه با سایر فیلم‌های بیوپلیمری آب دوست کمتر می‌باشد، ولی در مقایسه با فیلم‌های سنتزی بسیار بیشتر است. به همین دلیل طی سال‌های اخیر، تحقیقات انجام یافته بر روی بهبود

خواص فیلم CMC و دیگر فیلم‌های حاصل از مشتقات سلولزی متمرکز شده است. از جمله روش‌های بهبود خواص فیلم‌های بیوپلیمری، می‌توان به این موارد اشاره نمود: اصلاح شیمیایی، تولید فیلم‌های مخلوط با استفاده از مخلوط کردن بیوپلیمر با پلیمرهای سنتزی، استفاده از پرکننده‌های استحکام بخش که عمدتاً شامل فیبرها و ترکیبات سلولزی می‌باشند و استفاده از نانوپرکننده‌های غیرآلی (عمدتاً نانورس) و آلی (نانوکریستال‌های سلولز و نشاسته).

موضوع این پژوهش، به کارگیری توأم دو روش اصلاحی اختلاط با پلیمر سنتزی و استفاده از نانوپرکننده غیرآلی نانورس و آلی نانوکریستال سلولز به منظور بهبود خواص فیلم CMC و مقایسه اثر این دو نوع نانوپرکننده بر روی بهبود خواص فیلم مخلوط CMC-PVOH حاصل بود. به منظور تولید فیلم مخلوط از پلی وینیل الکل (PVOH) به عنوان پلیمر ثانویه استفاده شد. PVOH، پلیمر زیست تخریب پذیر سنتزی است که ساختاری خطی دارد و محلول در آب است. استفاده از بیوپلیمر CMC با پلیمر سنتزی PVOH جهت تولید فیلم‌های مخلوط تاکنون مورد بررسی قرار نگرفته است. این پلیمر با CMC سازگار بوده و فیلم‌های کاملاً یکنواختی را تولید می‌کند. نفوذ پذیری و حساسیت کمتر نسبت به رطوبت و خواص مکانیکی خوب این پلیمر سنتزی می‌تواند باعث بهبود ویژگی‌های مکانیکی، بازدارندگی و حرارتی فیلم CMC شود. از طرف دیگر، محلول PVOH کاملاً شفاف بوده و افزودن آن به محلول تشکیل دهنده فیلم CMC، بر روی ویژگی‌های ظاهری فیلم CMC تأثیرگذار نمی‌باشد. سدیم مونت موریلونیت یا نانورس طبیعی به عنوان نانوپرکننده غیرآلی به منظور تولید فیلم‌های نانوکامپوزیت مورد استفاده قرار گرفت. سدیم مونت موریلونیت، سازگارترین نوع سیلیکات لایه‌ای با بیوپلیمرهایی نظیر CMC و پلیمرهای آب دوستی نظیر PVOH به حساب می‌آید. نانورس در مقادیر کم نیز قادر است اکثر ویژگی‌های فیزیکوشیمیایی پلیمرها و بیوپلیمرها را تا حد زیادی بهبود بخشد. همچنین به عنوان ترکیب نانوی آلی، نانوکریستال سلولز تولید و استفاده شد. نانوکریستال‌های سلولزی با داشتن پایداری شیمیایی و حرارتی بالا، قیمت کم و دانسیته کم، جایگزینی مناسب برای نانوپرکننده‌های غیرآلی به حساب می‌آیند. جایگزینی نانورس با نانوپرکننده‌های سلولزی، منجر به تولید نانوکامپوزیت‌های کاملاً زیست تخریب پذیر و تجدید پذیر می‌گردد.

در این پژوهش، برای اولین بار به منظور بهبود خواص فیلم‌های CMC، از دو روش اصلاحی زیر استفاده می‌شود: افزودن PVOH به فیلم CMC (تولید فیلم مخلوط) و افزودن نانورس و نانوکریستال

سلولز به فیلم مخلوط CMC-PVOH (تولید فیلم بیونانو کامپوزیت). همچنین اثر این دو نوع نانوپرکننده استحکام بخش بر روی بهبود خواص فیلم مخلوط CMC-PVOH مورد مقایسه قرار می‌گیرد.

فصل اول

کلیات